

Ἑκλογῶν παραμονή, ποῦ καὶ πέτρος συγκινεῖ.

Φ.— Σήμερον εἶναι Σάββατο. . .

Π.— Τὸ ξέρω, βρὲ κωθῶνι.

Φ.— Κι' ὕστερ' ἀπὸ τὸ Σάββατο τί μέρα ξημερώνει ;

Π.— Κυριακή. . .

Φ.— Πολὺ καλὰ, καὶ ξέρεις σὺν γεγὲς
πὺς πάντοτε Κυριακὴν τυχαίνου ἐκλογαίς.

Π.— Τὸ ξέρω. . .

Φ.— Ποῦ νὰ ξεραθῇς. . . λοιπὸν σὺν ἐβγ' ἡ πούλις
ἐπάνω στοῦ Πηγάσου σου ν' ἀνέβῃς τὰ καπούλια,
καὶ μὴ καὶ δρὸ' στὰ τμήματα τῆς ἐκλογῆς νὰ σπύσῃς
κι' ἀμέσως ν' ἀριππεύσῃς.

Ἐκεῖ τρύπα, πατριώτη,
δρὸ καλῶν σὲ καρτερεῖ. . .
θάνει τοῦ Μερκούρ' ἡ πρώτη
κι' ἡ δευτέρα τοῦ Πυρρῶ.

Μπρὸς' στὸ Μτ θὰ σταματήσῃς
σὺν δημότης Ἀθηναίος
δίγως διόλου νὰ σκασίσης
καὶ νὰ ἐλπίης κεχνηατός.

Καὶ μονάχος σου θὰ πῇς :
δίνω τοῦτο τὸ κουκί μου
'στὸ παιδί τῆς προκοπῆς
καὶ 'στὸν ἄνθρωπο τοῦ Δήμου.

Καὶ προτοῦ νὰ πῇς ἐκεῖ
καὶ πρὶν ρίξῃς τὸ κουκί
μέσ' στὴν κάλπη, χύσωσά το
κι' ἔτσι σκυθῇ Περικλέτο.

Πρῶτος σὲ κάθε χασομέρη,
πρῶτος σὲ κάθε φαρμασίον,
καὶ μὲ τὸνα κι' ἄλλο χέρι
τὸν Μερκούραρο χυπώνω.

Ἐργ' ἄς ψηφισθῶν πολλὰ
καὶ μεγάλᾳ καὶ καλᾷ,
κι' ὄχι κρόθωμα καὶ τύφος,
καὶ χυρσὴ νὰ πέσ' ἡ ψήφος.

Κι' ἂν ἔργα θέλῃ κι' ὁ Θεὸς καὶ καθάρην καρδίαν
κι' ὄχι θυσίας καὶ πνιγμὸς καὶ δῶρον ἀπειδαικῶν,
ἀλλὰ κι' ὁ Δῆμος ὁ πολὺς τῆς γῆς τῶν Παρθενώνων
ἔργα κι' ἐκεῖνος ἀπαιτεῖ κι' ὄχι παρλάταις μόνον.

Κι' ἂν θέλῃς πράγματα νὰ δῇς
χωρὶς ποτὲ νὰ τραγοῦδῃς :
κι' ἂν πῇς, Μαριώ μου, γὰρ νερὸ
κάτω' στὴ θρύσι καρτερεῶ
νὰ σοῦ τσακίσω τὸ σταχνί
καὶ νὰ γυρίσῃς ἀδεξάνη.

Κι' ἂν θέλῃς πάντα, μασκαρεῖς,
νὰ μὴ σοῦ λείψουν τὰ νερά,
κι' ἂν θέλῃς ἐξωραϊσμούς
κι' ὄχι σὲ τέλματα βουτιχίς,
κι' ἂν θέλῃς νέους φωτισμούς
κι' ὄχι σὺν πρὶν κολοφωταίς.

Κι' ἂν θέλῃς νῆξῃς ἀληθῶς
καὶ κοῦτελο καὶ μούρη,
σταμάτησε περιπαθῶς
'στὴν κάλπη τοῦ Μερκούρη.

Κι' ἂν θέλῃς δρόμους σὺν γαυλί,
ποῦ νὰ μὴν πέφτῃς, κουρελῇ,
καὶ νὰ μὴν σπᾶς τὴν κούτρα σου
καὶ τὰ σκαλὰ τὰ μούτρα σου.

Κι' ἂν ποθῇς σωσταίς πλαταίαις
καὶ σωσταίς δεινροφυταίαις,
κι' ὅταν αὖρα δίγως κρότον
ψιθυρίζῃ στὰς ἰτέας
νὰ θυμᾶσαι τῶν ἐρώτων
τὰς στιγμὰς τὰς τελευταίας.

Κι' ἂν ποθῇς καθὼς τὸ κράτος
νὰ μὴ φαίνεται κι' ὁ Δῆμος,
πῆγαινε καὶ σὺ τρεπάτος
κι' ἀπρίσῃς τὸ Μτ προθύμως.

Μὲ δρὸ λόγια τέλος πάντων ἂν ποθῇς καὶ σύ, μουρμούρη,
νὰ μὴ ἐλπίης τὰς κλεινὰς
εὐκλεῶς ἐλευναίς,
νὰ ψηφίσῃς τὸν Μερκούρη.

Μὰ κι' ὅλους τοὺς Συμβούλους τοῦ ψηφίσῃς τοὺς φωνάζω,
καὶ πρῶτα πρῶτα, Περικλῆ, τὸν Χρῆστο τὸν Βουρναῖο,
κι' ἄς εἶναι δώδεκα φορὰς συγχαρεμὴν ἡ μάνα των
ὅπου τὸν Ἀγγελόπουλον θ' ἀπρίσῃς τὸν Ἀθάνατον.

Μὰ καὶ τὸν ρέκτην Χρηστοφῆ κανεὶς ἄς μὴν ξεχάῃ,
ποῦρχει καὶ 'στὸ σπῆτι μὰς τὰ ἐράδια πότε πότε,
οὐ μὴν καὶ 'στὸν πολέμητιν καὶ προσφιλεῖ Βλαχάνη,
παρακαλῶ τὴν ψῆφον σὰς μὲ προθυμίαν δότε.

Ἄμμι τὸν Σκαελλάριο, τὸν γνωστὸν μὰς φίλο ;
αὐτὸν σοῦ τὸν ἐσύστησά' στὸ περασμένον φύλλο.
Ἄμμι τὸν Ἡλιοπούλο, τὸν Τραπεζίτη Τάχη,
ποῦναι καὶ προτερήματα μεγάλᾳ καὶ μουστάκι ;

Κι' ὁ Σπῦρος Πάτσος ἀξίως καὶ μὲ τὸ παραπάνω,
θερμὰς συστάσεις καὶ γὰρ αὐτὸν τὸν Σύμβουλο σοῦ κάνω.
Κι' ὁ Κατελοῦζος ἀξίως, κι' αὐτὸν τὸν ἀναθέτω
'στὼν φιλοδῆμον πολιτῶν τὴν ψῆφον, Περικλέτο.
Ψῆψτε καὶ τὸν Σόλων μετὰ τῶν ἄλλων ὄλων,
σέψου κι' ὁ Κρότος μὰς φορὰ πὺς εἶπε : Σόλων, Σόλων.
Ν' ἀπρίσῃς καὶ 'στὸν Περαῖα τὸν Σάβη Νηλαβέρη,
ποῦναι καὶ πρώτης συγγενῆς καὶ τὴν ψῆφον γαίρει.

Μέσα σ' αὐτοὺς τοὺς σάλους,
μέσα 'στὴν τόση ἔσθη
ψηφίσε καὶ τοὺς ἄλλους,
ὧν ἀριθμὸς οὐκ ἔστι.

Κι' ἀφοῦ ψηφίσῃς τῶσαν ὑποψηφίαν μούρας
καὶ δῇς μουντζουρωμένα τὰ δρὸ σου τὰ ξεράδια,
τότε γὰρ νὰ παστρέψῃς τῆς κάλπης τῆς μουντζουραίας
τρίψα' στὰ μούτσονά σου καὶ τὴν κοιλὴν τὴν ἀδεξάνη.

Π.— Ἐμπρὶς λοιπὸν, φιλόδημοι, κι' ἡ κάλπη καρτερεῖ. . .
μεγάλῃ διαδήλωσις κι' ἐκείνῃ τοῦ Πυρρῶ.
Γεὰ σὰς ἐφώνησε πικιδὰ τῆς ἀλλαγῆς ἀσίικια,
μ' αὐτὴ τὴν διαδήλωσι γὰρ σίγουρα νενίκηκα.

κι' ἔλ' ἀπὸ σήμερα, λαίε, θερμὰ νὰ μὲ συγχάρης. . .
τοῦτον δ' ἀπαμειβόμενος ὁ γίγας Καλλιόπερης
νενίκηκας νενίκηκας βοῇ φωνῇ μεγάλη, . .
καὶ τὸν Πυρρὸν τὸν Ἄγγελον σφοδρῶς τὸν παραβάλλει
μ' ἐκείνον, ποῦφερε περὶς ἀπὸ τοῦ Μαραθῶνος
τὴν νίκην τὴν κατὰ Περσῶν στήν γῆν τοῦ Παρθενῶνος.

Κι' οἱ τρεῖς οἱ Πέρσαι, Φασουλῆ, κι' οἱ τρεῖς ἀπεσταλμένοι
αὐτὴν τὴν σύγκρισιν τὸν ἄκουσαν νὰ κἀν
ἐπῆραν τὰ θρεμμένα των κι' ἔφυγαν τρομασμένοι
καὶ πᾶνε τὰ συμβαίνοντα νὰ ποῦν στήν Τεχεράνη.

Φ.—Πολλὰ τραβᾷ κι' ὁ Μαραθῶν, βρὲ Περικλῆ καὶ μένε. . .
ἄν' Ἄγγελο σ' ἐβάπτισαν, ἄν' Ἄγγελο σὲ λένε,
μῆλιν εἶπες νενίκηκα μ' ἐλογικὸν δαυμόνιον
ἀμέσως νίκης ἄγγελον σὲ λένε Μαραθῶνιον.

Π.—Εἶδες τοὺς Πέρσας, Φασουλῆ, τοὺς τρεῖς ἀπεσταλμένους;
Φ.—Ναί, κι' ἔτσι τοὺς ἐμίλησα μετὰ μεγάλου μένους.

Ἡρὸς Πέρσας προσφιλεῖς ὁ λάλος Φασουλῆς.

Ἐκ τῆς Περσίας ἦλθαν τρεῖς Πέρσαι δίχως δῶρα
κινουόρος Σάχης νὰ μᾶς ποῦν πῶς βασιλεύει τώρα,
κι' ἐκάματε πολὺ καλὰ
γιατὶ τὰ δόλιχα μᾶς μαλαὰ
νέα τὰ σκότι' ἐλογιῇ
κι' ὕποψήριον μ' ἴδωκε,
μὰ τᾶτρωγε κι' ἡ συλλογὴ
ποῦς εἶναι Σάχης τώρα.

Ἰκεανούς περάσατε κι' ἐκάνατε θυσία
νὰ ληθῇτε χρυσοστόλιστοι μὲς' ἀπὸ τὴν Περσία
ἐδῶ, ποὺ κάνουν ἐλογίας οἱ Μαραθωνομάχοι,
γὰ νὰ μᾶς ἀκηγγείλετε τὸν νέο σας τὸν Σάχη.

Μὲς' στ' ἄλλα κράτη τὰ τρανὰ κι' ἐμᾶς δὲν μᾶς ἐχάσατε . . .
δεχθῆτ' εὐχαριστήρια γιὰτὶ μᾶς ἠσυχάσατε,
κι' ἐμαθε καὶ τὸ κράτος μᾶς ποῦς Σάχης τὴν ἀνάσσει
κι' εἶπε : καλὸ Θανάση.

Ἦ σεις, ὅπου μᾶς ἦλθατε μ' ἐκεῖνα τὰ τουρμπάνια
κι' ἐμπρὸς εἰς τὴν Κορῶνα μᾶς ἐκάνατε μετάνοια,
κρίμα ποῦ δὲν ἐμείνατε γιὰ μέραις ἐδῶ πέρα
νὰ δῆτε 'λίγη' λευθεριά,
νὰ φᾶτε μία κουμπουριά,
καὶ κάποια τὰ τουρμπάνια σας νὰ τὰ περάση στραῖον,
κι' ἐμπρὸς' στὸν Σάχη σκύδωντας νὰ πῆτε, κουτεντέδες,
πῶς κι' οἱ Ρωμιοὶ τῆς σήμερον Ἑλλήνων εἶναι παῖδες.

Ἦ σεις, ποὺ δὲν μᾶς ἦλθατε μὲ τὰς σεπτὰς κιδάρεις,
ἐδῶ περιπατεῖς ριγῶν
σὺν ἐρέμεται τῶν ἐλογῶν
Ἑλληνοκτόνος' Ἀρκε.

Ἀπὸ τὴν ὥρα τῆς αὐγῆς
σὲ πᾶναι κρύα φρίκη,
καὶ σκέπτεσαι προτοῦ νὰ δῇγῃ
νὰ κἀνῃ διαθήκη.